

Fryštácký FARNÍČEK

20 ZPRAVODAJ FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI - ZÁŘÍ 2004

Zvon Maria při svěcení

Naše farnost má opět funkční zvony – o jejich historii se dočtete uvnitř listu.

Duchovní slovo

Tak školákům opět nastal čas práce. Mnozí rodiče a určitě i babičky nebo dědové mají radost, že o děti bude zase postaráno. Konečně budou uvolnění z každodenní a celodenní služby, protože, jak mnozí poznali, věnovat se dětem od rána do večera, je úkol mimořádně náročný a složitý.

Evangelium nás vybízí k čistotě srdce. I ve výchově dětí je potřeba dbát právě o toto, protože by se mohlo stát, že děti dělají mnohé věci jenom navenek, nebo také kvůli tomu, aby měli od těch dospělých vychovatelů pokoj. Pánu Ježíši šlo vždy o lidské srdce. Dokonce máme v osmeru blahoslavenstvích jedno, které odměňuje čistotu srdce příslibem, že takoví lidé budou vidět Boha.

Jedná se o skutečnou upřímnost, která je velmi vzdálená formalismu při jednání. Jestliže chceme po druhých, aby byli upřímní a čistého srdce, víme dobře, že dosáhnout takového postoje není snadné. Čistotu srdce dosáhneme jedině stálou snahou a radostně podstupovaným denním vnitřním zápasem. Patří zde i každodenní upřímné zpytování svědomí. Můžeme pomáhat svým nejbližším, pokud o to stojí, zpytovat svědomí, ale to nejdůležitější je naučit sebe i druhé být zcela upřímní v Boží přítomnosti. Jestliže začíná nový školní rok, nemůže nám jít jen o pouhé vzdělávání rozumu našich dětí, ale především o výchovu lidského srdce. Je to velmi delikátní záležitost, která může člověka dobře nebo špatně ovlivnit na celý život.

Začátek školního roku je vždy novou výzvou k radostné a upřímné snaze předávat nové generaci vždy to nejlepší, co v nás je. Aby se naše snaha neminula účinkem a také, aby nám nescházely síly v našem výchovném snažení, k tomu vám všem žehná

otec Emil

Světice měsíce - sv. Ludmila (16. 9.)

- ❖ **Patronka:** česká, vinařů, babiček, vychovatelů, **atributy:** dlouhý plášť, hlava s knížecí čapkou, korunkou a závojem.
- ❖ Narodila se roku 921 v Tetíně u Berouna a pocházela ze severočeského knížecího rodu pšovského.
- ❖ Byla manželkou prvního křesťanského knížete v naší zemi Bořivoje, pokřtěného sv. Metodějem na Velehradě.
- ❖ V opravdové křesťanské víře a v lásce k slovanské bohoslužbě vychovala nejen své syny Spytihněva a Vratislava, nýbrž i svého vnuka svatého Václava, za něhož v době jeho nezletilosti vládla.
- ❖ To ovšem nelibě nesla řada pohansky smýšlejících velmožů, které vedla Václavova matka Drahomíra.
- ❖ Drahomíra dala Ludmilu zavraždit 15. září 921 na jejím vdovském sídle v Tetíně. Vrahové kněžnu zardousili jejím vlastním závojem.
- ❖ Když potom nastoupil vládu svatý Václav, nechal přenést tělo první české světice a mučednice roku 925 do baziliky sv. Jiří na Pražském hradě, kde odpočívá dodnes.

Historie kapličky na Žabárně

Bývalá ZVONIČKA je v pořadí šestým památníkem v katastru obce DOLNÍ VES. Byla postavena v roce 1842 z prostředků občanů žabárenských. Původně to byla jen zidka a do té byl zapuštěn upravený dubový kmen mající v horní části tvar písmene V. Ten byl opatřen stříškou, pod kterou byl zavěšen zvonec.

Místo pro zvoničku daroval pan František Vyvlečka (č. 159), dub pro zvonec darovala obec Dolní Ves. Když zvonička sešla, dali ji na svůj náklad opravit manželé Karlíkovi (č. 171). Ti také založili fond na její udržování a do fondu vložili 100 zlatých. Postupem času byl fond upotřeben jinak a zanikl. V roce 1893 byly prováděny další opravy zvoničky a byla pořízena nová stříška nákladem 37 zl. 76 kr. Roku 1909 byla zvonička podezděna a v roce 1910 pořízena nová střecha nákladem 70 Kč. V únoru roku 1913 zvonec pukl. Ale byl přelit a znovu posvěcen.

Za první světové války stihl zvonec též osud jako jiné zvony – byl v roce 1915 zlikvidován pro válečné účely za náhradu 82 Kč. Žabárenští občané v roce 1917 pořídili zvon nový, ocelový.

Zvonička byla na původním pozemku přebudována do dnešní podoby na kapličku svépomocně občany ze Žabárny v roce 1962. V červnu roku 1999 byla na kapličce zabudována nová věž bratry Oldřichem a Josefem Končákovými z Horní Vsi. V září téhož roku byly panem St. Končákem na věž umístěny chrániče proti větru a dešti a celou střechu natřeli bratři Krčmové z Horní Vsi barvou darovanou panem Janem Bardodějem. Náklady na opravu hradil MěÚ Fryšták.

Zvon se v současné době používá jako umíráček a zvonění provádí paní Růžena Vítková nebo pan Ladislav Doležel.

Původní pozemek je nyní součástí soukromého pozemku p. Zdeňka Němce. Ke kapličce není volný přístup, klíč je u majitele a je vydáván na požádání.

Růžena Vítková

Spolčo v Českých Budějovicích

Bylo krásné pondělní ráno a areál DISu se začal plnit lidmi, kteří sem došli se záměrem vyrazit na výlet do Českých Budějovic. Jelo nás třináct a jeden vedoucí, shodou okolností i duchovní vedoucí spolča František Bezděk, SDB.

Naložili jsme se do aut a vyrazili na cestu, kterou jsme zdolali bez ujmy na zdraví a v docela slušném čase i přes zácpy na dálnicích. V Českých Budějovicích jsme se ubytovali v salesiánském domě Čtyři Dvory. Uvařili jsme si večeri – vydatné masné bramboráky, které byli vynikající a množství 800g na osobu by uspokojilo i největší jedlíky. Cesta byla namáhavá a večere ještě víc, takže jsme si jen pozvolna prošli nádherné noční České Budějovice.

Na druhý den nás čekal obzvláště namáhavý výkon, protože jsme vyrazili sjíždět Vltavu se třemi pálavami, jedním heliosem a raftem. Samozřejmě, když na vodu, tak i vodu s vrchu, a tak od druhého dne až po předposlední den výpravy nám čas od času ukápla nějaká ta kapka za krk. Cíl byl jednoduchý – zdolat 23 kilometrů vodního toku od

Rožmberku až po Český Krumlov. Do vody jsme se dostali okolo třetí hodiny a to je docela pozdě na zdolání vodáckých rekordů. Většina členů spolča tuhle obdivuhodnou rekreaci provozovala poprvé v životě, ale i přesto jsme zvládli nástrahy vody živi a zdraví, i když trochu promrzli a mokří, ale to k vodě asi patří. Do cíle v Českém Krumlově jsme se dostali až za šera. Po jídle rychle do spacáků a zítra nás čeká dalších 17 kilometrů po Zlatou korunu.

Den začal jako každý jiný probuzením. Do vod je potřeba hodně síly, a tak nastal chaos v táboře za účelem uvaření stravy zvané guláš, která se nějakou nešťastnou náhodou převrhla na zem. Toho využil náš průvodce (František), vzal lžiči, nabral „gulozemě“ a prohlásil: „Zahajují výstavu *Země živitelka*.“ Na vodu jsme vyrazili jako správní vodáci okolo oběda. A teprve nyní nastala pravá sranda – dva jezy hned v Českém Krumlově, které zvládli všichni až na jednu posádku, která se udělala (vodácký výraz pro pádlaře, kteří spadnou do vody). U druhého jezu jsme se zdrželi déle. Někteří chtěli užívat dravých vln a pustili se proto do jezu víckrát a ostatní se na mělčině kochali nádherou města, které je zapsáno do památek UNESCO. Vyrazili jsme dál, voda plynula a kilometry taky a ani jsme se nenadali a byli jsme u cíle naší vodní cesty. Někteří neradi a jiní naopak rádi se loučili s

vodním živlem zvaným Vltava, ale všichni byli šťastni, že se vracíme domů k salesiánům do Budějovic. Hned jsme se pustili do vaření večere – olejových topinek. Tak jsme přežili i druhou mastnou bombu, po které jsme usínali na parketách v prostorách tělocvičny jako novorozeňata s úsměvem na tváři a pocitem, že stále sedíme v loďkách na houpající se Vltavě.

Předposlední den započal hraním na kytaru a líbezným zpěvem z Františkových úst, který nás vybízel: „Vstaňte.“ František se nám postaral i o snídani, když uvařil i v poslední den výpravy nezapomenutelný poryč (ovesné vločky), který někteří přijali jásotem, ale jiní byli k této lepící látce skeptičtí a dali přednost rohlíku. Energie načerpaná z poryče chtěla ven, a tak jsme naskákali do aut a vyrazili na zámek Hluboká. Když jsme se blížili k zámku, který je právem řazen mezi nejkrásnější zámky u nás, byli jsme uchvázeni nejen krásou zámku, ale i krásou zahrad, které ho obklopovaly. Prohlídka nás nezklamala, interiéry jsou vybaveny opravdovými skvosty a taky tu byla možnost schovat se před deštěm. Po prohlídce Hluboké jsme vyrazili za krásou Českého Krumlova, kde je opravdu co obdivovat, ale kvůli krásnému deštivému počasí jsme si krásu tohoto města nemohli plně vychutnat. S Krumlova jsme pospíchali do Budějovic na mši, kterou sloužil František. Tahle mše nám prohloubila poznání sebe sama. Po ní jsme si zašli na pizzu, která byla vynikající, zhlédli scénku ve Františkově režii, a nakonec jsme se uložili ke spánku. Ráno byl budíček okolo šesté. Pak balení a rychle domů! Cesta byla nyní trochu víc strastiplná, protože poryč dodal víc energie než měl, ale i tak jsme to přežili ve zdraví.

Doporučuji, abyste se nestyděli a poprosili účastníky této nádherné akce, ať vám povykládají zážitky hlouběji. Vždyť se nedá vystihnout ta sranda, kamarádství, láska a hlavně Boží přítomnost. Já jsem si zde začal uvědomovat, že Bůh je s námi v každé chvíli našeho života a že je nám vždy oporou.

Upozorňuji ještě jednou: „Nezapomeňte se zeptat například na to, jak se vaří poryč, jak dopadla scénka, kde Sámer polil Zuzance pumpky vínem, jak se projíždí jezy, jak vypadal první vysavač v Česku a na další zajímavosti z našeho výletu po krásách jižních Čech.

Pepa Kocourek

Z historie fryštáckých zvonů

V souvislosti s rozsáhlou rekonstrukcí zvonů jste si mohli jak v minulém čísle Farničku, tak také ve Fryštáckých listech přečíst články informující o těchto opravách. Také do tohoto čísla nám do redakce přišel příspěvek od jednoho z farníků – Jendy Doležala. Ten o našich zvonech ví některé dodnes neuveřejněné a především velmi zajímavé informace, které málokdo zná a které byly po určitou dobu také utajovány. Proto velmi rádi tento článek uveřejňujeme.

V minulém čísle Farničku bylo uvedeno v článku o opravě zvonů: „Zbývá ještě zprovoznit „umíráček.“

Tento zvonek je nejstarším fryštáckým zvonek a zaslouží si, aby o něm bylo napsáno několik historických dat. Zvonek, asi 40 kg těžký, byl ulit panem Wolfgangem Straubem v Olomouci L. P. 1842 (po požáru našeho kostela). Podle jeho zdobení a provedení úchytů si můžeme představit, jak vypadaly velké tři zvony, které si vyžádala 1. světová válka - byly totiž ulity v téže dílně. Zvonek je posvěcen ke cti Nejsvětější Trojice. Byl umístěn v malé vížce kostela a během mše se jím zvonilo při Sanktus – Svatý a při Proměňování. (Odtud název Sanktusák – není to umíráček.)

Aby se nemuselo chodit zvonit na věž, zvonilo se od dveří sakristie. Podle opotřebované stěny zvonu v místech, kde bije srdce, se zvonkem zvonilo velmi často. Tento zvonek přežil obě dvě světové války. L. Jadrníček píše o první: „Každému kostelu byl ponechán jeden menší zvon, ve Fryštáku zvonek v malé vížce. Bylo to r. 1917, když byly zvony fryštácké pod vojenským dohledem svrženy z věže.“ (Zvony byly svrženy přímo na zem bez nějakého zařízení – vyprávěl očitý svědek pan Rudolf Januška, zaměstnanec MNV.)

Sundávání zvonů v roce 1942 pro vojenské účely

„Marii“ odvezli dne 12. 4. 1942. S těmito zvony odvezli i „umíráček“ z r. 1922, na kterém byl nápis: „Dnes mě, zítra tobě“. Zvonek z malé vížky nám tak zůstal až do dnešních dnů – 162 let.

Druhou světovou válku přečkal zvonek v úkrytu – byl zazděn ve zdi v půdním prostoru kostela. Tento odvážný čin provedli někteří skauti a ministranti. Tímto činem vlastně zachránili pro fryštáckou farnost i „Václava“ (323 kg). Svědkové tohoto „zmizení“ byli vázáni slibem mlčení po dobu války. (Vyprávěl nedávno zemřelý pan Vladislav Staněk.) Němci „Mikuláše“ a

-JD-

Vysvěcení zvonu Mikuláš v roce 1981

Strážnice 2004

ARCIDIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

„Chceme vidět Krista.“

Ve dnech 17. – 21. srpna 2004 se do Strážnice – folklórního centra jižní Moravy sjela nebo také sešla (někteří šli pěšky) necelá tisícovka mladých lidí ze všech děkanátů olomoucké arcidiecéze, protože právě tady a právě v těchto uvedených dnech probíhalo znovu po dlouhých devíti letech arcidiecézní setkání mládeže. (To poslední bylo na sv. Hostýně v r. 1995.)

O celé akci by se dalo říct, že byla jakousi malou generálkou a předzvěstí blížícího se celosvětového setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem příští rok v srpnu. Svědčí o tom především vzácná návštěva kardinála a kolínského arcibiskupa Joachima Meisnera. Ten spolu s otcí biskupy Graubnerem a Hrdličkou a ostatními kněžími koncelebroval na podiu před kostelem Nanebevzetí Panny Marie mši svatou, která

zahájila celé toto setkání. Na ní pozval všechny zúčastněné do Kolína na celosvětové setkání. Jeho slova: „Chci vás všechny, co jste tady, vidět příští rok v Kolíně!“, mluví za vše.

Také další program setkání se odehrával vesměs před podiem u kostela Nanebevzetí Panny Marie. Bezprostředně po mši sv. následovalo představení děkanátů a po nich až do večera děkanátní turnaje ve florbale, fotbale a také další sportovní aktivity (absolutní vítězem, který vyhrál jak fotbal tak také florbal se stal děkanát Uherský Brod). Další den probíhal celý dopolední program ve strážnickém parku. Skládal se mimo jiné z rání modlitby se zástupci různých řeholí, katecheze otce biskupa Josefa Hrdličky, osobního svědectví a svátosti smíření. Po obědě pak následovalo setkání po děkanátech a po něm mše svatá sloužená otcem biskupem Josefem Hrdličkou. Večer pak měli účastníci možnost navštívit koncerty skupin Bétel a Oboroh nebo představení místního folklorního souboru.

Stěžejním programem třetího – pátečního dne setkání byly různé tematické přednášky týkající se např. partnerství, kultury, dnešního mladého člověka, cestování, přátelství a vztahů. Celý den, jehož tématem bylo pokání, byl zakončen křížovou cestou a slavností světla.

V sobotu dopoledne byla pak na závěr celého setkání sloužena mše svatá, na niž byli vysláni do různých farností noví volentéři – mladí dobrovolníci, kteří se rozhodli věnovat rok svého života práci pro církev.

Nakonec je určitě potřeba moc poděkovat všem organizátorům, pořadatelům, kněžím a všem ostatním, kteří setkání připravili a zajišťovali jeho hladký průběh. Nejvíce bych vyzdvihl práci moderátorů, kteří nás celým setkáním provázeli jak

kardinál Meisner představuje logo celosvětového setkání mládeže

svým slovem tak také různými vstupy a scénkami a byli opravdu super. Myslím, že se všichni vraceli domů s nádhernými zážitky a také skálopevně rozhodnutí jet příští rok do Kolína, i když je také určitě důležité, aby nezůstalo jenom u samotných setkání, ale abychom to, co jsme na nich načerpali, dál předávali v našich farnostech.

Vít Němec

Dům Ignáce Stuchlého

PROGRAM V ŘÍJNU

1. – 3. 10. Divoká voda – Hamerský potok (vede Pavel Kosmák, SDB)

Poslední letošní disácko-vodácká akce. A co se bude dít? Klidná voda Ratmírovského rybníku se nahrne do úzkého balvanitého koryta s velkým spádem a čtyřmi kaskádami. Úsek je poměrně krátký, ale prověří i ostříleného vodáka. V ceně je úrazové pojištění, vodácký a tábornický materiál, instruktor a ubytování ve stanu. Stravování bude z vlastních zásob či úspor.

15. – 17. 10. Nechcete žít sami? (vede František Bezděk, SDB a Zdeněk Valenta)

Hledáš nové přátelé? A nevíš, jak na to? S kamarády už nic nového nezažiješ? Přijď k nám a prožiješ víkend naplněný pohybem, společným dialogem a novými zážitky. Věříš nám? Pokud ano, chceme Tě tady vidět!

15. – 17. 10. Podorlickem na kolech (vede Pavel Kosmák, SDB a Lenka Venclová)

Máš rád romantiku? Pak pověstmi opředený kraj zřícenin, divoké přírody, lesů, kopců a údolí bude to pravé. Chceš-li vidět Zemskou bránu, přejít si po Pašerácké lávce, nocovat na sídle loupeživého rytíře či ve Studeneckých skalách, kochat se Pastvinskou přehradou a její hráz poznat i zevnitř, nebo jsi obdivovatel pohraničního opevnění 2. svět. války šlápní do pedálů s námi a přibal pěkné počasí. V ceně je stravování, tábornický materiál a převážení zavazadel.

22. – 24. 10. Jak nedostat přes hubu I. (vede Pavel Bery Bačůvka)

Pár postřehů, jak zvýšit svoje šance ve skrumáži, obohacených o několik technik, různých nezraňujících pák a o to nejdůležitější - umění padat.

29. – 30. 10. A maluju a miluju a maluju... (vede Marta Hefková)

Pod heslem „Pomalujem celý svět“ zveme všechny neposedné ručičky na víkend plný malování na cokoliv- především na textil-bavlnu, hedvábí... Jsme otevření Vaším přáním – co nevyzkoušíš, nepoznáš.

Podrobné informace o ceně a jiných důležitých věcech, a také informace o dalších akcích, naleznete na internetové adrese www.disfrystak.cz.

Dětská schola na faře

Opět nastal ten den, kdy měla dětská schola strávit nějaký čas na faře. Sraz byl v 16 hodin. Zazpívali jsme si pár písniček, protože večer jsme měli zpívat v kostele. Když skončila mše, začala prima hra. Naším úkolem bylo zjistit různé věci – např. kolik je konví na hřbitově, kolik oken má pošta... Večer byl táborák s opékáním špekáčků. Když jsme už skoro spali, kdosi zaklepal na dveře. Byl to uplakaný človíček, který říkal, že se mu ztratili kamarádi a ptal se, jestli mu je pomůžeme najít. Všichni jsme souhlasili. Museli jsme jít v pyžamech sami kus cesty kolem hořících svíček a na konci si vzít papírek se jménem kamaráda, kterého zachráníme. V parku na náměstí byli pověšeni na stromě plyšáci. Ty jsme museli najít a donést zpět. Za odměnu jsme s nimi mohli spát.

Ráno následovala další hra. Úkolem bylo najít v parku u kostela ukryté potraviny na přípravu snídaně. Když jsme pak úspěšně posnídali, mohli jsme odjet zaplavat si do lázní do Zlína.

Cestou na autobus jsme se ještě šli podívat do parku, jestli tam nezůstali nějakí plyšáci. A jeжда! Ještě dva tam byli.

V plavání jsme se pořádně vydovářeli. Po návratu zpět na faru nás čekala příprava oběda. Byly to palačinky s marmeládou, šlehačkou a banány. A to byl závěr letošního pobytu na faře. Bylo to moc fajn.

Helča Hanáková

Ministrantský tábor

Ve dnech 15. – 28. srpna jsem se účastnil ministrantského tábora, který se konal na táborovém středisku Archa v Rajnochovicích. Na tomto táboře bylo 42 táborníků a 14 vedoucích. Byli jsme rozděleni do šesti skupinek po sedmi. Hlavním tématem byly misie. Celým táborem jsme se učili rozdávat Krista pomocí různých katechezí, a také blíže poznávat modlitbu – Otče náš. Na téma misie uspořádali vedoucí výborné hry a protože jsme kluci, nechyběly samozřejmě turnaje ve fotbale a florbale. Byl to velmi podařený tábor a těším se na další.

Filip Němec

Kalendárium září 2004

- 3. 9. Památka sv. Řehoře Velikého
- 5. 9. 23. neděle v mezidobí
- 8. 9. Svátek Narození Panny Marie
- 12. 9. 24. neděle v mezidobí
- 13. 9. Památka sv. Jana Zlatoústého
- 14. 9. Svátek Povýšení svatého kříže
- 15. 9. Památka Panny Marie Bolestné
- 19. 9. 25. neděle v mezidobí
- 21. 9. Svátek sv. Matouše
- 26. 9. 26. neděle v mezidobí
- 27. 9. Památka sv. Vincence z Paula
- 28. 9. Slavnost sv. Václava
- 29. 9. Svátek sv. Michaela, Gabriela, Rafaela
- 3. 10. 27. neděle v mezidobí

NOVÝ KNĚZ VE FRYŠTÁKU

Fryšták má dalšího kněze. Na DISu je od minulého měsíce natrvalo ubytován **P. CYRIL JUROŠKA**, který je zde na zaslouženém odpočinku.

V příštím čísle se budeme otci Cyrilovi věnovat více, abyste se dozvěděli něco o něm a jeho dosavadním životě.

Výročí Farníčku

Zdá se to neuvěřitelné, ale toto číslo Farníčku je již dvacáté v pořadí. Za dobu vycházení našeho zpravodaje jsme již mnohokrát prosili, aby do něj přispívalo co nejvíce lidí. Nyní to znovu opakujeme. Jsme rádi za každou rozumnou připomínku či radu, která může Farníčku pomoci k lepší úrovni. Sami jste v předchozích číslech viděli, že příspěvky můžou být z jakéhokoliv soudku, proto neváhejte a napište!

vaše redakce

Co, kdy, kde?

KLUB MAMINEK

14. 9. Popráznninové setkání

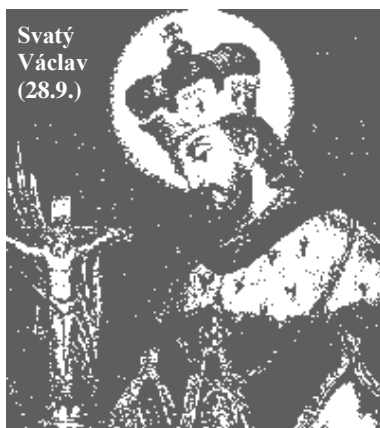
VÁNOCE SE BLÍŽÍ

Ano, Vánoce se již blíží, a tak náš chrámový sbor začíná s pilným nácvikem na tyto svátky. Pokud si také chcete zazpívat, určitě přijďte! Na věku vůbec nezáleží – přijít může každý. Zkoušky budou každou středu po mši sv. v 19 hodin na faře.

PODZIMNÍ VÝTVARNÁ VÝSTAVA

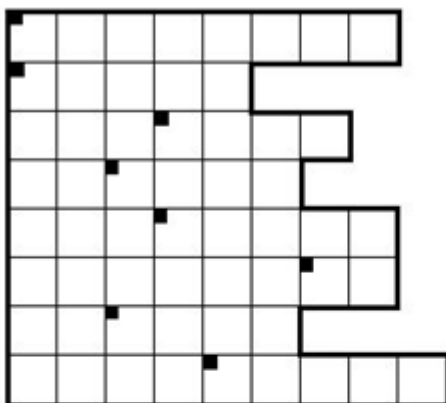
Ve dnech **10. až 12. září** proběhne v **Domě Ignáce Stuchlého** již šestý ročník tradiční výtvarné výstavy, na níž se budete moci setkat jak s obrazy nejrůznějších technik, tak i s exponáty ručních prací, jako je háčkování, vyřezávání a mnoho dalšího.

Výstava je otevřena v pátek, sobotu a neděli vždy **od 9 do 18 hodin**. Vstupné je dobrovolné a zisk bude věnován na potřeby DISu.

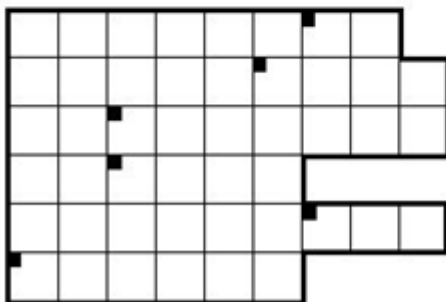

Oddechový koutek

TAJENKA: Doplňte poutní místa a ve vyznačených polích přečtěte tajenku.

u Bratislavy
v části Zlína
u Olomouce
nad Rusavou
na Zlínsku
u Uh. Hradiště
na Blanensku
u Příbrami

na Slovensku
v Chorvatsku
ve Francii
v Portugalsku
v Rakousku
ve Francii

Připravil František Zálaha

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně.

Redakční rada: P. Emil Matušů, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml.,
Petr Popelka, Jitka Vaňharová

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.frystfar.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Vyšlo 4. 9. 2004 v nákladu 250 ks.